

selskabernes Landsforenings blad, hvor det var knap så kraftige udtryk.

Og lad os så gøre os klart, at når vi taler om de her ting, hvor man reducerer bagatelgrænsen, så har det også relation til den indtægt, man har, og til den husleje, man betaler. Det er klart angivet i forslaget, og jeg skal gerne oplyse om, hvor mange af dem, der i for og sig bliver ramt af det her forslag. Ud af de 250.000 eller 450.000, der får en boligsikring eller boligydelse, er det meget få, der bliver ramt; det skal vi også lige huske.

Jeg beklager, at man ikke hverken fra Enhedslistens side eller for den sags skyld fra SF's side synes, man kan støtte forslaget. Jeg kan slet ikke forstå det. Jeg kan godt forstå den argumentation, man kommer med om bagatelgrænsen. Jeg kan slet ikke forstå det, når det drejer sig om de andre ting, og når det drejer sig om ejere og lejere.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Hald Madsen: Skal vi nu ikke sætte tingene ind i den rette sammenhæng? Når det drejer sig om det her forslag, så drejer det sig om 20 mio. kr. for ejere og 20 mio. kr. for andelsboligejere ud af et samlet beløb af boligydelsen på 6 mia. kr. – på 6 milliarder!

Og til hr. Jens Hald Madsen: Det er jo ikke sådan, at det ikke tidligere har været sådan, at man gav lån, for i dag er det 20 pct. tilskud og 80 pct. lån, og det laver vi om til 100 pct. lån. At det skulle have så afskrækkende effekt, vil jeg have lov til at sige, at det tvivler jeg meget stærkt på.

Det samme gør sig gældende for andelsboligerne. Der er det i dag 50 pct. tilskud og 50 pct. lån. Det bliver nu til 40 pct. tilskud og 60 pct. lån. Det er deri, det ligger.

Jeg har ikke noget imod, at man holder den ideologiske fane højt, det er fint nok, uanset om det er det ene eller det andet parti, men man skal også sætte det i relation til, hvad det drejer sig om i forhold til midler og i forhold til de beløb, der bliver udbetalt.

Og det får mig så til at sige, når det drejer sig om boligstøtten i det hele taget, at vi havde jo en debat her i foråret, hvor de ting kom ind i billedet, og jeg synes, man kan vende tilbage til den debat for at se, hvad der blev diskuteret dengang, og som så bliver udmøntet nu.

Det andet spørgsmål, som jeg vil tage op, er selvfølgelig det, hr. Villy Søvnald rejser. Jamen der er mange ting, vi gerne vil støtte, og det er sådan, at man kan forvente, at der fra Boligmi-

nisteriet kun kommer ét lovforslag om året. Det vil jeg da lægge mig på sinde. Det kunne give en længere debat, og selvfølgelig måske også en længere udvalgsbehandling, men jeg vil da gerne lige erindre hr. Villy Søvnald om, at det ikke er længe siden, vi havde et andet forslag, hvor hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen sagde: Hvad skal vi behandle sådan et lovforslag for, sådan et minimum, sådan en bagatel? Det er ikke noget at ulejlige Folketinget med.

Men når man nu kommer hertil, så er der pludselig en anden ting i det, og der vil jeg gerne sige, at der er da ganske vist nogle ting, som jeg synes er aldeles udmærkede, og jeg har også tilkendegivet, at jeg er meget tilfreds med det, og jeg vil da sige, det er en form for opsamlingsheat, og det har man jo forskellige muligheder for at tilkendegive, som man også har gjort det her.

Lad mig så sige til sidst, at jeg tror, man med de tiltag, der er kommet her, også har været medvirkende til – jeg tror, det var fru Gitte Seeberg, der sagde det – at stoppe nogle huller, som alle vil befordre en udvikling, som efterhånden vil løbe fra os. Det tror jeg også hr. Jens Hald Madsen skulle tænke lidt over.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg forstår på boligministeren, at det her er et meget socialt forslag, og det er meget velbegrunderet, men kunne boligministeren ikke godt fortælle både Folketinget og boligejerne og andelsboligejerne og skatteyderne: Hvorfor er det bedre at være arving efter en, der har en andelsbolig? Hvorfor kan man få tilskud til den ejerboligform, der hedder andelsbolig, når den anden ejerboligform, nemlig ejerboligen, nu skal have lån? Det er kun et spørgsmål om, at man siger: Nå, nu er der nogle, der har en andelsbolig, jamen så må de godt have lov at få lidt ekstra fra statskassen. Det er sikkert noget, hr. Jørgen Estrup også har overtalt jer til.

Men fortæl os, hvorfor arvinger efter forældre med andelsboliger skal kunne få større arv, end de ellers ville kunne få på grund af offentlige tilskud, når man ikke længere synes, at der er grund til at favorisere arvinger til ejerboliger. Hvad er begrundelsen? Den saglige begrundelse?